

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa E. N.  
przeciwko B. K.  
o ustalenie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej  
od wyroku Sądu Okręgowego w B.  
z dnia 28 maja 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;  
przyznaje adwokatowi J. S. od Skarbu Państwa Sądowi  
Okręgowego w B. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł  
podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem  
kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu w  
postępowaniu kasacyjnym;  
zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1800 (jeden  
tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację pozwanej B. K. od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 11 kwietnia 2014 r. uwzględniającego powództwo E. N. o stwierdzenie nieważności umowy sprzedaży nieruchomości.

W skardze kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego skarżąca uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.) związanego z kwestią realizacji zasady dwuinstancyjności postępowania w sytuacji, gdy dopiero sąd drugiej instancji wydaje merytoryczne rozstrzygnięcie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim jasno określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury. Zagadnienie musi pozostawać w związku z danym sporem, a nie mieć jedynie znaczenie abstrakcyjne (postanowienia SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04 nie publ.).

Wymagań tych nie spełnia wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej, który nie zawiera wyraźnie sformułowanego zagadnienia prawnego mającego być przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, a jedynie określa je jako związane z kwestią realizacji zasady dwuinstancyjności

postępowania w sytuacji, kiedy dopiero sąd drugiej instancji wydaje merytoryczne rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. Kwestia ta zresztą była już przedmiotem wypowiedzi judykatury, które przytacza skarżąca w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, dzieląc wyrażony w nich pogląd.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze od rozważę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie w art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c., orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu znajduje podstawę w § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.), przy uwzględnieniu przewidzianych w nim stawek opłat za czynności adwokackie.